

Arrest

**nr. 60 623 van 29 april 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 januari 2011 dat een bevel om het grondgebied te verlaten dient afgeleverd te worden en het samenhangend bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. VANTOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 augustus 2010 biedt verzoeker zich aan bij de gemeente Kortrijk om een aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in te dienen in toepassing van artikel 61/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Verzoeker wordt op 10 september 2010 in het bezit gesteld van een document dat aantoont dat zijn aanvraag werd ingediend (bijlage 41), geldig tot 10 januari 2011.

1.3. Op 28 januari 2011 beslist de dienst Vreemdelingenzaken dat een bevel om het grondgebied te verlaten dient te worden afgeleverd aan verzoeker.

Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt.

*"(...) (R.R.: (...))
nationaliteit: Pakistan
geboren te Kotl Ajk op (...)
adres: (...)*

Gelieve de wijkagent ter plaatse na te laten gaan of hogervermelde persoon/personen nog steeds op het opgegeven adres verblijft/verblijven.

Indien betrokkene/n niet meer op dit adres verblijft/verblijven: datum en bestemming ?

Bijlage 41 afgegeven door de gemeente op 10/09/2010 en derhalve de periode van 4 maanden verstreek op 10/01/2011

Daar voor het verstrijken van die termijn niet alle documenten overgelegd werden met name een vertaling van het uittreksel uit het strafregister, dient er aan betrokkene een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven te worden geldig 30 dagen en dit overeenkomstig de omzendbrief van 14/07/2009 (BS 11/08/2009)"

1.4. Op 31 januari 2011 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

*"In uitvoering van de beslissing van de Staatssecretaris van / de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid genomen op datum van 28.01.2011 (1)(2) wordt aan (...)
geboren te Kotl Ajk, op (...)
van Pakistan nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op (30 dagen) 01 maart 2011 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten.*

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij de termijn niet overschreden heeft (art.7, anlinea 1,2° van de Wet van 15 december 1980)

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt als volgt:

*"Cf. art. 61/7 van de Vreemdelingenwet dient verzoeker de vereiste documenten neer te leggen, bij gebreke waaraan de machtiging tot verblijf niet wordt afgegeven.
Verzoeker heeft alle documenten tijdig neergelegd. Dit blijkt duidelijk uit de bestreden beslissing d.d. 28.01.2011 waarin men stelt: "Daar voor het verstrijken van die termijn niet alle documenten overgelegd werden met name een vertaling van het uittreksel uit het strafregister..."
Eerste verweerder stelt dus zelf da zij alle stukken had, maar dat er nog een vertaling diende gevoegd te worden van het uittreksel uit het strafregister.*

Verzoeker werd nooit op de hoogte gesteld door eerste verweerster dat er nog een vertaling diende gevoegd te worden.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad bevoegd om na te gaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond van die gegevens niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Beslissingen die een dergelijke impact hebben op verzoeker als de bestreden beslissing en het bevel in uitvoering ervan dienen zorgvuldig te worden voorbereid en dienen te steunen op correcte feitenvinding.

Het is duidelijk dat men bij de beslissing lichtzinnig is te werk gegaan, men heeft verzoeker nooit op de hoogte gesteld dat er een vertaling diende te worden gevoegd aan het dossier.

Men heeft integendeel de termijn van 4 maanden laten verstrijken terwijl verzoeker de indruk werd gelaten dat het dossier in orde was.

Aangezien men in de bijlage 41 d.d. 10.09.2010 geen gewag maakte van een vertaling, en enkel sprak over "Een bewijs van goed gedrag en zeden van land van herkomst" kon verzoeker onmogelijk kennis hebben van deze vereiste.

Eerste verweerster kon dan ook niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing komen.

Dit temeer aangezien eerste verweerster de termijn van 4 maanden kon verlengen. Indien zij niet binnen de tijdspanne van 4 maanden verzoeker kon berichten over de benodigde vertaling had zij dus de termijn kunnen verlengen teneinde het dossier alsnog te laten vervolledigen.

De materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel werden dus geschonden."

2.2. In de nota met opmerkingen stelt verwerende partij het volgende:

"In het enige middel wordt de schending aangevoerd van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen,.

Verzoeker werpt op dat hij niet op de hoogte was dat hij een vertaling moest voorleggen van het uittreksel van het strafregister.

De verwerende partij heeft de eer om vooreerst te antwoorden dat artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

De verwerende partij merkt op dat verzoekende partij de motieven van de beslissing schijnt te kennen, vermits hij ze aanvecht in het verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

"De formele motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond van dewelke de verwerende partij van oordeel is dat er geen buitengewone omstandigheden zijn die het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf in België te dezen kunnen rechtvaardigen. De formele motiveringsplicht houdt niet in dat de overheid de motieven van haar motieven aangeeft. Het middel is niet gegrond." (R.v.St., arrest nr. 162.331 dd. 06 september 2006, Staatsraad Brewaeyts, G/A 134.458/VII-35.981)

"Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St. nr. 167.411, 2 februari 2007). De verzoekende partij voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht." (R.V.V., nr. 14.261 van 29 november 2007)

Verzoeker slaagt er met zijn verweer, als zou hij niet geweten hebben dat hij een vertaling diende over te maken van het uittreksel van het strafregister, niet in aannemelijk te maken dat de motiveringsplicht geschonden wordt.

Louter ten overvloede dient te worden vastgesteld dat er op het eerste gezicht geen beletsel is opdat verzoeker zijn verblijf in België zou kunnen regulariseren, na het vervullen van de nodige formaliteiten.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekende partij niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden. Het enige middel is niet ernstig."

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

2.4. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.5. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82 301).

2.6. De Raad stelt vast dat het determinerende motief van de eerste bestreden beslissing erin bestaat dat verzoeker niet binnen de vooropgestelde termijn van vier maanden na afgifte van de bijlage 41 een vertaling van het uittreksel uit het strafregister heeft overgelegd. Op basis van deze vaststelling geeft de Algemene Directie Vreemdelingenzaken – Directie Toegang en Verblijf – aan de burgemeester van de gemeente Kortrijk de instructie om aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. Op 31 januari 2011 betekent de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Kortrijk, in uitvoering van de eerste bestreden beslissing, aan verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

2.7. Blijkens het administratief dossier werd verzoeker op 10 september 2010 in het bezit gesteld van een bijlage 41. Uit lezing van deze bijlage blijkt dat verzoeker verzocht wordt om binnen een termijn van vier maanden, na ontvangst van de bijlage 41, volgende documenten neer te leggen:

*"- Een medisch attest waaruit blijkt dat betrokkene niet lijdt aan een van de ziekten voorzien in de wet
- Een bewijs van goed gedrag en zeden van land van herkomst
- een arbeidskaart B, arbeidsovereenkomst/een voorstel voor arbeidscontract en loonfiches of documenten die vereist zijn om een zelfstandige activiteit uit te oefenen,
Ofwel
Een bewijs dat betrokkene beschikt over stabiele regelmatige en toereikende inkomsten en een ziektekostenverzekering"*

Op 10 september 2010 faxt de stad Kortrijk de ondertekende bijlage 41 naar de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, samen met volgende stukken: woonstcontrole dd. 27/0/2010, medisch attest, bewijs van goed gedrag en zeden met apostille, arbeidskaart B, Pakistaans paspoort en verblijfskaart Spanje. Op 19 september 2010 wordt tevens een arbeidsovereenkomst en een loonfiche gefaxt.

2.8. Verzoeker betwist niet dat hij geen vertaling van het bewijs van goed gedrag en zeden heeft neergelegd maar stelt dat de verwerende partij onzorgvuldig en onredelijk is geweest bij het treffen van de bestreden beslissingen daar de verwerende partij hem nooit op de hoogte heeft gesteld van het gegeven dat een vertaling van het bewijs van goed gedrag en zeden diende te worden gevoegd aan het dossier en door bovendien de termijn van vier maanden te laten verstrijken *"terwijl verzoeker de indruk werd gelaten dat het dossier in orde was"*. Verzoeker verwijst naar de bijlage 41 en stelt dat hierin geen gewag wordt gemaakt van een vertaling, maar enkel van *"Een bewijs van goed gedrag en zeden van land van herkomst"*, waardoor hij onmogelijk kennis kon hebben van deze vereiste.

2.9. De Raad volgt verzoeker in zijn stelling dat, gelet op de bijlage 41 waarin slechts sprake is van een bewijs van goed gedrag van het land van herkomst, van een redelijke en zorgvuldige overheid verwacht mag worden dat deze verzoeker op de hoogte brengt van de vereiste van een vertaling van het bewijs van goed gedrag en zeden. Door dit niet te doen, ondanks het feit dat verzoeker binnen de

voorgestelde termijn van 4 maanden de gevraagde documenten heeft neergelegd, heeft verweerder de op hem rustende zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel geschonden.

Het enig middel is in die mate dan ook gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 januari 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd evenals het daarop steunende bevel om het grondgebied te verlaten van 31 januari 2011.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. S. VAN CAMP,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP

S. DE MUYLDER